

І сирому
варіанті...
Погоди не
чиріть...
Т. ШВЕНЧЕНКО

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редкація: 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07304
Телефони: (201) 434-0807
(201) 434-0807
Нью-Йорк (212) 227-4125
ВН.Оноу: (201) 451-2200
Нью-Йорк (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXI Ч. 94 TWO SECTIONS (SECTION I) ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК СУБОТА, 18-го ТРАВНЯ (MAY) 1974 No. 94 VOL. LXXXI

Влада Марко відправляє Св. Літургію в наміренні УНС

Філадельфія. — 3 Конвенційний Комітет УНСОюзу інформують, що Архисв. Св. Літургію в наміренні членів та кожен член Українського Народного Союзу, яка почнеться тут в понеділок, 20-го травня, відправляє в українському катедральному храмі св. Володимира в Нью-Йорку, 19-го травня, о год. 10 рані Владика Марко, архієпископ Української Православної Церкви в ЗСА, в сослуженні духовенства.

Архисв. Сильвестер назначений тимчасовим керманцем Російської Православної Церкви в Америці

Нью-Йорк. — Газета "Нью-Йорк Таймс" з 16-го травня інформувала, що тут відбулася 16-го травня сесія Священного Синоду Російської Православної Церкви в Америці, яка на пропозицію членів цієї Церкви, митрополита Іринія, обрала на митрополита для цього з титулом тимчасового керманця справами Російської Православної Церкви в Америці.

Кличуть до відповідальності священника за критику режиму

Москва. — Кореспондент "Нью-Йорк Таймс" інформувала, що секретар папського протесту Матвій Стадник, який розмовляв з священником Дмитрієм Дудком і поручив йому приготувати на п'ятницю, 17-го травня, статтю про критику режиму в СРСР, а також тих, які намагаються переконати в цьому, що йому не вдалося вперше в Москві, а потім у формі запису та відповідей. Відповідно священник Дудко

Юрій Вірт, стипендіст УНС, відзначений двома першими нагородами Пресової Асоціації

Джерзі Сіті. Н. Дж. — Юрій Вірт, стипендіст УНСОюзу, який почав свою журналістську кар'єру в "Свободі", як редакційний співробітник, був цього місяця відзначений двома першими нагородами Пресової Асоціації (Нью-Йорк) Нью-Йорк. Вірт одержав першу нагороду в категорії новин і першу нагороду в категорії репортажів. Відзначення новина та репортаж були опубліковані в 1973 році в газеті "Пассайк Геральд Нью-Йорк". Першу нагороду в категорії новин 22-річний Юрій Вірт одержав за новину про 16-річну ученицю, яка, виконуючи шкільне завдання, написала листа до однієї з лівих партій і через це потрапила під слідство Федеральному Бюро Інвестицій, а внаслідок першого нагородження репортаж Вірта отримав дві нагороди, які були присуджені йому за його репортаж про життя в Нью-Йорку. Вірт одержав першу нагороду в категорії репортажів за новину про життя в Нью-Йорку. Вірт одержав першу нагороду в категорії репортажів за новину про життя в Нью-Йорку.

На початку цього місяця Юрій Вірт був вже вдруге відзначений престижною нагородою Фонду Вілліама Рандольфа Гістса. Цього року Вірт одержав першу нагороду в категорії репортажів за новину про життя в Нью-Йорку. Вірт одержав першу нагороду в категорії репортажів за новину про життя в Нью-Йорку.

Президент Ніксон заявив в інтерв'ю, що не зрештучує

Вашингтон. — Газета "Вашингтон Стар-Нюз" у четвер, 16-го травня, опублікувала інтерв'ю президента Ніксона з коментатором цього щоденника, Джеймсом Килпатріком, в якому президент заявив, що після довгого обдумування справ він вирішив, що не зрештучує, "в ніякому випадку", бо такий крок дуже послабив би президентуру ЗСА. Килпатрік також поінформував, що Президент відкидає пропозицію деяких законодавців, щоб він передав свої обов'язки віцепрезиденту Джералду Форду та пішов на "тимчасову відпустку", аж до закінчення цілої справи "імпліменту". Щодо можливості такого формального обвинувачення Палатою Репрезентантів, то президент Ніксон сказав, що коли б Палата справді видала формальне обвинувачення проти нього, то він прийняв би рішення "спокійно", а опісля "оборонити" до самого кінця "перед Сенатом". Як відомо, коли б Палата видала таке формальне обвинувачення, то Сенат тоді перетворився б у суд, який мав би рішення, чи з підстави на усунення Річарда Ніксона з посту президента ЗСА.

Яворський заявив, що Президент не був причетний до справи Елсберга

Вашингтон. — Спеціальний прокуратор Леон Яворський у четвер, 16-го травня, заявив, що Вотергейтська прокуратура не знайшла жодних доказів, що президент Ніксон знав про плани влому до каледарів Діксона, який лікував Діксона Елсберга, викрадача так званих "Пентагонських документів", а тим більше, що не знайшла доказів, що

Сенатська Вотергейтська Комісія досі одержала понад мільйон листів

Вашингтон. — Демократичний сенатор Сем Ервін із Пенсільванії Кароліна, голова Сенатської Вотергейтської комісії, повідомив, що ця Комісія досі одержала понад мільйон листів, з яких коло 90 відсотків схвалює діяльність Комісії. Він заявив, що в багатьох листах автори цілком не затуркували питання вини, чи не

Сенат проголосував зменшити допомогу для деяких шкільних округ

Вашингтон. — У середу, 15-го травня, Сенат 56-ма голосами проти 36-ох проголосував додаток до шкільного законопроекту, пропонуючи зменшити федеральну допомогу для деяких метрополітських шкільних округ. Редукція у фондів стосувалася б тих метрополітських округ, в яких на кожну дитину припадає менше, ніж одиницю, а цілком шкільних дітей, родина яких одержує соціальну допомогу ("велфер"). Подібна пропозиція була схвалена

Зменшився продаж американських автомобілів

Детройт. — Хоча арабське ембарго на експорт нафти до ЗСА вже знесло в постачання бензину в усіх частинах ЗСА майже задовільно, то чотири головні продуценти американських автомобілів все одно повідомили, що за перших десять днів травня продаж їхніх автомобілів був на багато нижчий, ніж рік тому. Речник "Дженерал Моторс" повідомив, що цього травня його фірма продала на 32,5 відсотка менше автомобілів, ніж на початку травня 1973-го року. Продаж автомобілів фірми "Крайслер" впав на

ІЗРАЇЛЬСЬКЕ ЛЕТУНСТВО АТАКУЄ ЛІВАН; ГЕНРІ КІСІНДЖЕР ПРОДОВЖУЄ ПЕРЕГОВОРІ З УРАДАМИ СІРІЇ І ІЗРАЇЛЯ

Єрусалим. — Напад 3-ох арабських терористів на ізраїльську школу в Маалот і смерть двадцяти дітей, з яких шістьнадцять загинули від куль арабських терористів, а четверо померло пізніше від ран, викликав серед населення Ізраїля не тільки обурення, а й бажання розплати з арабами. Це якимось міром знайшло своє відображення у великому рейді ізраїльського воєнного летунства на ці частини Лівану, де приміщені табори з палестинськими втікачами. В часі бомбардування і обстрілу з бортової зброї загинуло кілька десятків арабів, а понад двісті осіб було поранених. Крім того, ізраїльська військова група влаштувала рейд на ліванську територію, намагаючись захопити в полон керівників палестинських арабів у їхній квартирі. Рейд був безуспішний, бо в місцевості, де за даними ізраїльської розвідки мали бути арабські лідери, нікого не було. Уряд Лівану опротестував ізраїльські рейди, заповідаючи, що передасть цю справу на розгляд Об'єднаних Націй. Як відомо, недавно в ООН формально осуджено попередній ізраїльський рейд, що стався у відповідь на напад арабських терористів і вбивство 18 ізраїльтян у прикордонній місцевості. Цю засуджуючу резолюцію

Гельмут Шмідт обраний на канцлера Німеччини

Бонн. — Західнонімецький парламент на своїй сесії 16-го травня обрав, як це зазвичай передбачувано, кандидата Німецької соціал-демократичної партії Гельмута Шмідта на нового німецького канцлера на місце Вільяма Брандта, який зрештучував перед десяти днями. Г. Шмідт одержав 287 голосів з усіх 492 послів, які взяли участь у голосуванні. Безпосередньо після вибору відбулося записання нового канцлера, який у про-

В Португалії почав урядування новий уряд

Лісбона. — Тут відбулося 16-го травня записання нового уряду під проводом прем'єра - міністра Аделіно Пальма Карльоса. Новий португальський уряд має 14 цивільних членів і двох представників військової хунти. Згідно з рішенням хунти, збройні сили Португалії не підлягають контролю уряду, а шеф штабу ген. Ф. Коста да Гомес має статус рівноправний прем'єр-міністрові. Військо контролює також міністерство внутрішньої безпеки. Міністром закордонних справ є лідер соціалістичної партії

Русифікація Вірменії натрапляє на труднощі

Москва. — Газета "Правда" з 13 травня опублікувала своєрідне інтерв'ю свого кореспондента з інспектора освіти Вірменської ССР. Отанасяном. Це інтерв'ю на тему навчання російської мови в вірменських школах було зроблено в зв'язку зі скаргами до газети такі вірменина, якогось Н. Матвеева, мовляв, його "ма батька непомітити це, що син (він вчиться в дев'ятій класі) до цього часу але говорить російською, а це гірше ніж російська". А цей же справа йде про мову міжнародного спілкування народів СРСР,

Президія Екзекутиви УНКА відбула місячні наради

Високе відзначення для президента УНКА. Проф. д-р Лев Добрянський (зліва), президент УНКА, одержує з рук президента Джорджтаунського університету о. проф. Роберта Гензе "Почесну Медаль Джорджа Вашингтона" за його "працю для волі і незалежності всіх націй".

Нью-Йорк, Н. П. (УНКА). — В п'ятницю, 10-го травня, тут у приміщенні УНКА відбулися місячні наради Президії Екзекутиви УНКА, присвячені головно Маніфестації у Вашингтоні.

На початку, інж. арх. А. Полінарій Осадца, якого запрошено спеціально на ці збори, здав обширний звіт з огляду на довшому Маніфестації у Вашингтоні. Екзекутивний директор УНКА мгр. Іван Базарко звітував про працю Канцелярії УНКА в справі Маніфестації, а саме: підготовку двомовних і англійських летючок, афіш та вислук численних обійників до всіх Відділів УНКА, закликаючи все наше громадянство до участі в Маніфестації, яка також відзначає 10-річчя відкриття пам'ятника Тарасові Шевченку в американській столиці.

Президент УНКА проф. Лев Е. Добрянський звітував про свою працю у Вашингтоні. Річна Конференція ВАКЛ, що відбулася в квітні ц. р., була надзвичайно вдалою з точки бачення української справи, бо в ній взяла участь велика група українців з Америки, Канади та Європи; конференція одностайно прийняла 5 універсальних резолюцій, а Валентинів Морозов надав примоту "Борця за Свободу" (Закінчення на стор. 3-ій)

Делегація Пластової Станиці в Нью-Йорку відвідала УНСОюзу і "Свободу"

Делегація Пластової Станиці на відвідинах у "Свободі". На фото (зліва): Володимир Корнага, Ірина Куровицка — заступники станичного, Андрій Ластовенський — станичний, Стефанія Косович — голова гуртка Пласт-Прияту, Вячеслав Вишневецький — голова Пластової Фундації. Стоїть ред. З. Сильник

Джерзі Сіті. — 3 метою поінформувати Екзекутивний Комітет УНСОюзу і редакцію "Свободи" про працю Станиці Пласту в Нью-Йорку у зв'язку з наміченими святкуваннями 25-річчя — п'ятичленна делегація пластових діячів відвідала в четвер, 9-го травня ц. р. згадані установи в Джерзі Сіті і перервала розмови з ексекутивними урядовцями УНС і редакторами "Свободи". Речник делегації — станичний Пласту Андрій Ластовенський, в розмові з'ясував працю Станиці і проблеми, з якими кожного дня зустрічаються у своїй праці Станична Старшина і виховники, які практично відповідають за виховання достояючого покоління. Він звернув увагу, що наші суспільно-громадські установи і преса повинні більше звертати уваги на проблеми молоді, більше цікавитись її життям, вихованням і імпре-

СВОВОДА
UKRAINIAN NEWSPAPER
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1103 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1948.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

ПОЛІТИЧНА СИТУАЦІЯ В УКРАЇНІ І В СССР

Чи була взагалі в Україні і в цілому СССР "відлига" після смерті Сталіна? Безумовно була. Багато (з тих, хто ще дочекався) попустили з'ясування цих концепцій, стало трохи краще жити матеріально (харчові і мешкані умови), навіть під національним поглядом почали немовами "ліберальніші" дивитися на тих, хто в неросійських республіках займався справами національної культури тощо. Отже, режим нагав, так би мовити, "полегшав". Але питання треба ставити інакше. Чи ця т. зв. відлига була наслідком покращання, "лібералізації" режиму, чи, радше, наслідком його послаблення з різних, дуже багатьох причин у повсякденні часи? Чи "відлига" була наслідком радикальних змін в колах посталінінської більшовицької верхівки, чи тільки маневром з їхнього боку для припам'янювання чужості далекосхідних нутривань, які відбувалися ще перед офіційним "розширенням" Сталіна Хрущовим, нутривань у різних верствах суспільства не тільки серед неросійських народів, але й серед самого панівного народу, російського, "старшого брата"?

У кожному разі, відворот від "десталінізації", від відлиги розпочався ще перед відходом Хрущова, а тепер можна лише хіба говорити про поворот до "сталінізму", про що свідчать незчисленні і безперечні факти. Отже виходить, що справжня "відлига" існувала тільки в гольовах деякого з легковірних совєтських громадян, які почали домагатися справжнього правопорядку, дотримання парадоксів конституції тощо, за що їх... розпочали знову переслідувати, ув'язнювати, засуджувати, засилати до концтаборів (які віками не припинили свого існування) і саджати до бжевіленів.

Не було багато писати про політичний стан під совєтами: про це досить висловлюється у щоденній українській пресі, яка виходить у західній частині світу. Але справа ясна — не тільки на підставі тих відомостей, що приходять до нас різними дорогами з України, але також на підставі заяв самих російських діячів (звичайно, у їх "російському забарвленні") — що режим усе погіршується, переслідування збільшуються, терор не має меж. Та немає ніякого якось політичного, соціального, духовного, а тим більше національного свободи.

Один наш діяч, який до 1934 р. був членом ЦК ВКП(б), а тепер, як багато інших, займається модним у нас вивченням проблем підсудності України, говорив мені, що, на його думку, під національним поглядом відносини в Україні в цей момент (і від багатьох вже років) ще гірші, ніж за часів Сталіна. Тоді, хоча після періоду

НЕП-у і т. зв. українізації, і була нагінка на все українське, хоча й переслідували все національно-українське і знищили українське культурне відродження, але все це діяло так зорганізовано, можна б сказати навіть з "науковим" підходом, як тепер. Тоді нагінка на український націоналізм не носила такого зорганізованого характеру, не існувала ще теорії "злиття націй", яке — через політику русифікації і свідом перепроцудування "перемішування народів" — означає ніщо інше, як знищення окремих націй і створення на їх місці єдиного совєтського, а насправді російського народу. Отже, під національним поглядом сьогодні в Україні ще гірше, ніж за часів Сталіна. Якщо ми так твердження (на підставі відомостей з України) віддавали б під сумнів, то повіримо хоч росіянинові Сахарову, який назвав СССР тюремним народом, в який найбільше, за його твердженням, є поневолені український народ.

Чи стало, "жити краще і веселіше" в СССР? Якщо можна взагалі говорити про якийсь "покращання умов життя" в СССР, то хіба лише під поглядом матеріальних і відносно особистих безпек, коли не стосується такого беззудного терору, як за часів Сталіна. Режим боїться масових заворушень, а тому намагався поліпшити матеріальні умови життя населення. І хоча це покращання матеріальних умови і особисті безпек є дуже відносними і не може бути ні в якій мірі порівняне із західними зразками, то чи не варто нам тут пригадати слова великого польського поета Міцкевича: "Краще на волі аби-яка грудочка, ніж у неволі пшматок корба". Чи не думають так наші борці за волю на батьківщині? Бо ж під оглядом політичним, соціальним, культурним, а тим більше національним жадієцького "покращання умов життя" (про яке мріють деякі наші емігрантські політики) немає! Якщо припустити, що населення і народи Союзного Союзу, цілковито задоволені лише матеріально-шкурковими інтересами, тоді ніяка еволюція нинішнього режиму в совєтсько-російській імперії навіть під поглядом економічним неможлива. Бо якщо люди так задоволяються "кинутими їм грудочками", то яким же режимом можлива тоді якась "еволюція" у напрямку лібералізації режиму — еволюція, про яку знову ж таки мріють деякі наші політики на еміграції?

Та, не дивлячись на те, що в СССР немає ніякої лібералізації режиму чи еволюції в напрямку "покращання умов", а, може, власне тому, рухи спротиву в Україні, серед інших неросійських народів і навіть серед самих росіян (це дуже важливе явище, і нам, українцям, не слід ним нехтувати чи навіть узагалі заперечувати) все збільшуються. Ці рухи спротиву поглиблюються, перетворюються на протестні, стають масовими. Причиною цих рухів є моменти і економічні, і політичні — соціальні, і, серед неросійських народів, національні. Валентин Мороз мав рацію, коли говорив, що переслідування і терор стають бумерангом, який покличе до дії тисячі нових борців за волю.

Швайцарський щоденник "Дер Бунд" з 2 травня п. р. в статті, присвяченій переслідуванням в Україні, робить таку заяву: "В Україні поширений загальний погляд, що Москва може хитливо застримати населення. Але на даний момент гострий курс у культурній політиці викличе не тільки незадоволення населення, але й зміцнить український націоналізм". Отже, про цей "бумеранг" пишуть і його значення розуміють також безсторонні чужинці.

Без поглиблення рухів спротиву свідчить також існування і дія т. зв. російських дисидентів. Їх не зламали ані процес Якіра, ані віддалення посади між СССР Солженіцина й інших. Я не думаю, що російські дисиденти припинять свою діяльність, що вони наразі мають на небезпеку існування російської імперії. До вони так прагнуть економічно-соціальної і культурно-духовної свободи, якої в СССР немає і для росіян. Але своєю дією вони також розвивають російсько-совєтську імперію. Коли хтось ставить питання, чи ми можемо погодитися на програму російських дисидентів або чи можемо співпрацювати з ними, то на це, звичайно, треба відповісти негативно. Бо ми боремося не тільки за лібералізацію із її одночасним затриманням (у тій чи іншій формі) російської імперії, а за її повалення і за відновлення "впівні" суверенних держав не-російських народів, отже, насамперед української держави. Але питання треба ставити не так, а саме: чи російські дисиденти своїми діями фактично допомагають і нам? І тоді треба відповісти: ми не можемо "співпрацювати" з ними, оскільки вони не визнають нашого права на відновлення вповні суверенних держав, але вони вже фізично співпрацюють з нами, оскільки своїми чинами розширюють основи російсько-совєтської імперії.

Резюмуючи, треба ствердити, що всякі надії на лібералізацію чи еволюцію режиму в СССР є в нашій визвольній політиці шкідливими ілюзіями. Ми свідки не лібералізації, а повороту до сталінізму в СССР. І тому всі наші надії ми мусимо складати на визвольні рухи спротиву, на продовжування визвольної боротьби. Все гостіше до того, що ця боротьба розгортається і йде шляхом

РОСІЙСЬКИЙ ІМПЕРІАЛІЗМ РЕТРОСПЕКТИВНО

В огляді нових публікацій "Паблішерс Віклі" написав таке порядком інформаційне читачів про появу книги "Російський імперіалізм від Івана Великого до революції" за редакцією проф. Тараса Гунчака: "Десять науковців на відтинку російської історії об'єдналися в одному випуску зусилля пояснити історичний феномен російської експансії. Подивіться п. р. о. сування царської Росії від Івана Великого до падіння Романових і революції факхово з'ясоване, а редактор Гунчак піддав про те, щоб ця книга, не зважаючи на всі її неминучі проблеми з уваги на обсяг і різні авторів, являла собою об'єднану і послідовну цілість." Читачи всі десяти есеїв дев'яти авторів і "апровадження" відомого знавця східноєвропейської та російської історії проф. Ганса Когна, треба відзначити, що ця оцінка цілком правильна і охоплює суть проблеми. Немає сумніву в тому, що завдання редактора цієї книжки не було легке, бо, коли йдеться про обсяг матеріалу, то треба було багато зусиль, щоб в одному томі дати справді витягну картину розвитку російської імперії з еріалізму, який в різні історичні періоди виявлявся в різних формах, залежно від того, куди був спрямований його удар.

Книга "Російський імперіалізм" складається фактично з двох частин: загальної ("Походження російського імперіалізму" Г. Р. Гуттенбаха), "Російський імперіалізм повоно аналізують" Е. Саркисіяна, "Панславізм чи панросіянізм" Т. Гунчака), в якій автори з'ясовують історичне та ідейне тло, на якому розвивався російський імперіалізм і яке зазнало на його характері, та спеціальної — прикладової, в якій автори розглядають російський імперіалізм "в дії" на окремих територіях в Європі і Азії. У цій другій частині йде мова про поширення російських володінь, у Прибалтиці ("Росія і При-

балтика" Р. М. Гаттон), у Польщі ("Російсько-польська конфронтація" В. Лайтча), в Україні ("Україна і московська експансія" Г. Р. Гуттенбаха), на Балканах ("Російське панування на Балканах" Т. Стояновича), на Кавказі ("Російська перетрація Кавказу" Ф. Каземзадега), в Центральній Азії ("Російське завоювання і колонізація Центральної Азії" Дж. Вілнера), в решітці Далекого Сходу ("Російський план дії Далекого Сходу" Сунг-Гван Чанга). Додані політичні карти, виготовлені Любою Прокопом, допомагають читачеві краще зорієнтуватися у розвитку російської колоніальної імперії, яка з невеличкого московського князівства початку XIV ст. виросла у світову потугу, захопивши майже половину Європи, Центральну і Північну Азію і вийшовши на береги Тихого океану під кінець XVII ст.

Кожний есей становить для себе цілість, яка уможливила читачеві побачити різні аспекти обговорюваної проблеми. Повну картину російського імперіалізму і м. п. еріалізму, його русійських сил, характеру, стосованих метод і, врешті, наслідків для підкорених народів Європи і Азії, можна дістати на базі всіх десяти есеїв, які розкривають панораму особливого історичного феномену, що виникнув свою печатку на понад 300-річний період історії десятків народів. Очевидно, можна сперечатися з проф. Г. Р. Гуттенбахом про те, чи і наскільки існує ідейне зв'язання між імперіалізмом Владимира — Суздальця — Московщини — Росії й імперіалістичними планами князів Київської Русі, але треба погодитися з його думкою, що "імперіалізм Московії, imperium mundi in statu nascendi, використали увесь диявольський можливостей, які їм дало їхнє багате минуле, починаючи з Київської Русі, як також імперського Риму та імперії Діагніс-хана, щоб зформувати імперську ідеологію, на базі якої можна було послити їхні територіальні амбіції". Іншими словами, у кожному випадку російський імперіалізм мав своє специфічне "пояснення". З одного боку, це було намагання "відбудувати" колишню Київську імперію, наслідниками якої вважали себе московські князі і царі, з другого — наступ Москви на Захід був пояснюваний тим, що правителі Москви є "нащадками" римських імператорів і "духовним спадкоємцями" Візантійського царства. Коли ж треба було починати наступ на Азію і Схід, то ці самі "нащадки" Київської Русі, Візантії і навіть старинного Риму, не вагалися виступати, як "нащадки" монгольських ханів і Золотої орди. Відповідно до цього формулювалися московська, а відтак російська зовнішня політика (Продовження на стр. 4-й.)

28-МА, ЮВІЛЕННА

Хай буде геть, і слава, і велика подяка Ватковій-Союзів за його 28-му Ювілейну Конвенцію у Філадельфії! Якби не вона, ця Конвенція, я не мав би, відій, щастя і нагоди зустрітися з дорожньою землякою із далекого Монтреалю... А так! земляка приїде до Монтреалу Ватковій-Союзів, а між ними — делегати, на коїх Ясної Канцелярії, та й це привезе нам слави, та й привезе Петра Марушевича, а між ними — "Крало з Монтреало", що горілку мис Союзів!

Це правда, що перед дорожньою землякою прийде мене, грішного, постійно "наструнко", з'являючись, бож воля! — старша десятикласна, придбала Ватковій-Союзів багато нових тельня, та й це ще того оголює на Конвенції якусь-там важливу комісію. Одне слово — нагальство! Мені, на жаль, не пощастило понасти на позешній історик будівництва УНСоюзу, та й навіть не дістав простого "брайтра" від нашої обласної організації, Василя Орієнського. Виднож, що не було за що.

Думаю-гадю, що це була прекрасна ідея Філадельфійського Конвенційного Комітету, обговореного сеньйором союзних діалів, д-ром Володимиром Таловим, розпочати Конвенцію в неділю 19-го травня, фестивалем українських танців. Делегати матимуть нагоду подивитися 5 ансамблів з Америки, 2 з Канади, наділяться на красу нашої молоді та всієї "красивоти" а тоді вже, підняти на дубів, відсвяткувати на чільні тижень до тяжкої праці для добра Закарпатської України. Легше їм було після того сьаджувати різні революції, нійфріклад — в справі реформи конвенційних комітету, ги забирати слово в справі формальності. В кожному разі, до конвенційного бенкету, в гетер 23-го травня, якось щастливо "догачнуть"... А від бенкету до діст, зреформованих, ги ні, вже тільки рукою подати!

Мені особисто, припала велика геть сказати на бенкеті кілька теплих слів від делегатів-гумористів. І, ось тепер сьую свою голоую тм, ги багато, второпас з моєю "балаку" закріпчений на бенкет у характері голоую промови, ацепрезидент ЗСА, Джеральд Форд, та інші англоамеріанські госі... Та ініціатива в загальному зорієнтована про що йде мова, бо я, "експресс" у свій монолог і деякі англійські слова, як нійфрі, "Вотергейт", "стрікерс", "газольні", тощо. До того ж редактор "Свободи", дай Віз йому здоров'я, потішав мене, що що моя "голка" припадає наприкінці бенкету, коли вже англоамеріанські госі на залі не буде, а щодо українськомовності, то не це ситуація покаже, ги стось зашматувати, ги ні, бо на бенкету усього буває...

Ну, якщо то воно буде, бо це на жадній конвенції так не було, щоб якось не було. Л. к. р.

БАТЬКИ! Зажди заколоту ваших дітей з найстарішою, найбільшою й найбатьковішою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їм пращу, будучність, а нашіх громадян вільному центрі нового світового члена!

Головний наголос у резолюції VII Конференції ВАКЛ і в її кінцевому комунікаті, до чого в невеликій мірі причинилися заходи українських делегатів, поставлено на ствердження, що політична визволення вільних народів, зокрема в ЗСА, це єдина форма оборони "перед світовою перемогою Москви, під високую СССР. Вільні народи не повинні собі уявляти, що визволення є милосердя, даром, то його вони можуть призначати умирленим Московію народам. Трайде про їх власну голову. (Продовження буде).

Безглуздий вчинок

Загибель двадцяти дітей, учнів середньої ізраїльської школи, від куль арабських терористів — належить до трагічних подій особливого порядку. Як знаємо, розвиток взаємин між Ізраїлем та його сусідами — арабами від самого початку заіснування ізраїльської держави і ще до того часу позначений цілим рядом трагедій.

Останній терористичний акт арабів, що мав місце в Мналот 15 травня і закінчився смертю 20 дітей, був запідозрений з метою добитися звільнення ув'язнених в Ізраїлі членів Палестинського визвольного фронту. Щоб привертати ізраїльський уряд до такого кроку, арабські терористи вирішили захопити, як закладників, групу шкільних дітей, погрожуючи їм вбивством у випадку відмови з боку уряду звільнити ув'язнених. Арабські погрози не були пустослов'ям, бо, захопивши шкільний будинок разом з близько 90 дітьми, вони заклали міни і були б виконали свій план, коли б ізраїльські воїни їх в цьому не перешкодили. В часі ізраїльського наступу на будинок, однак, загинуло 16 дітей, багато було поранених. Не осталися в живих також і арабські терористи.

Терористичні акти палестинських арабів посилюються у зв'язку переговорами про перемир'я спершу між Ізраїлем та Єгиптом, а тепер між Ізраїлем та Сирією. Палестинські араби не хочуть допустити до замирення, дали надрішчя на це, що коли буде продовжуватися ізраїльсько-арабська війна, то існуватимуть виглади для знищення Ізраїля і створення на його руїнах арабської палестинської держави. Поміняючи такі чи інші мотиви політичних і збройних дій палестинських арабів, треба відзначити, що у своїй ненависті до Ізраїля вони стосують прийоми і засоби, які не тільки не наближають їх до їхньої мети, а від неї ще більше віддаляють. Крім того, терористичні акти зумовлюють ізраїльські відлітати акції з не менше трагічними для обох сторін наслідками.

З приводу такої невідрадної ситуації на Близькому Сході не можна, однак, не вказати на зовнішню силу, яка зручним маневруванням не допускає до поладження ізраїльсько-арабського спору і одночасно посилює та підтримує того роду терористичну акцію і її оправдане та обороняє. Цією зовнішньою силою є СССР, в інтересі якого є продовжування в цьому районі неспокою, заворушень та війни. Таким чином, фактичним вивуватцем за безглуздий вчинок трьох палестинських терористів в Мналот є Москва, яка також не заінтересована в справжньому мирі на Близькому Сході. До такого висновку дійде кожний, хто систематично вивчає совєтську пресу, а в першій мірі совєтські радіопередавання для арабського світу. Масовою вимову і той факт, що Москва виступила з обвинуваченням проти Ізраїля за терористичний акт арабів в Мналот.

Надійшли доріст

На сторінках річників "Свободи" та інших наших газет можна подивитися багато надійних вісток і дописів про успіхи нашої молоді в студіях та в обраних професіях, але між ними відносно мало, може й найменше було досі такий, як вибирають одну із найрудніших та найбільш скомплікованих, але й найбільш відомовитих та впливових в американському суспільстві життєвої професії — журналістики. Мавши це на увазі, як і думаючи про власні потреби, Український Народний Союз вже чотири роки тому встановив окрему стипендію для студентів журналістики і першим, хто одержав таку стипендію, був Юрій Вірта, який в цьому році закінчує студії журналістики на Нью Йоркському університеті.

Послуговивши на студії журналістики, як і вже раніше, Юрій Вірта одночасно співпрацював в редакції "Свободи", в якій і відбув свою першу журналістичну практику. Описав, же під час студій, він відбував і продовжує таку практику в редакціях кількох американських газет, здобувачи загальне припизнання і визнання, наявним доказом чого є чергові три престижні відзначення: крайової Нагорода Гирста та дві перші нагороди стейтової Пресою Асоціації за найкращу вістку та найкращий репортаж.

Як згадано, Вірта щойно в цьому році закінчує свої журналістичні студії, але він вже сьогодні вважається завантаженим професіоналістом, перед яким відкриваються великі можливості власне в тій діяльності, в якій до сьогодні в Америці найменше заступлені — в сферах масової інформації, як тут окреслюється преса, радіо і телебачення. Чим більше наших молодих професіоналістів вибиратиме цю професію, тим більше можливість відкриватиметься для української правди. Тому то і інвестувати УНСоюзом в стипендії на студії журналістики можна вважати за одну з найкорисніших. Успіхи Юрія Вірти це вповні потверджують.

НА МАРГІНЕСІ СЬОМОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ СВІТОВОЇ АНТИКОМУНІСТИЧНОЇ ЛІГИ

Михайло Кушнір

Сьома Конференція Світової Антимоуністичної Ліги, яка відбулася в днях 8-11 квітня 1974 р. у Вашингтоні, столиці ЗСА, з участю 275 делегатів, що репрезентували 75 націй та 5 міжнародних антикомуністичних організацій — була важливою подією та великим кроком у напрямку поширення й поглиблення ідейного змісту світового антикомуністичного фронту.

Вже сам засідг впливів Світової Антимоуністичної Ліги, ВАКЛ, — імпонуючий. Вона об'єднує тепер 84 членські одиниці, на які складаються 56 національних об'єднань, (з яких деякі нараховують 60-80 окремих організацій), 8 великих міжнародних і 20 крайових антикомуністичних організацій. Отже, практично, цілий світ є репрезентований, а сфера впливів ВАКЛ охо-

вищчий Блок Народів (А-БН), Антимоуністична Ліга Народів Азії (АПАКЛ), Європейська Рада Свободи (ЕРС), змагаючися за здійснення прав людини й народів шляхом розвалу російської імперії і встановлення національних держав, — зразу включилася в працю ВАКЛ, домагаючися здійснювати дотичну постанову IV Великого Збору ОУН. Ця постаново, що відноситься до діяльності ОУН у вільному світі уточнювала наступне: "Стверджуючи постійну потребу пошпирювати й зміцнювати фронт визвольної боротьби українського народу й конечність організувати сили та засоби для успішного ведення і завершення цієї боротьби, ОУН підтримує активно і через АБН бере участь в дальшому організуванні світового протимоуністичного і протімперіалістичного фронту, стараючись надати йому відповідний зміст і спрямувати його головне вістря проти російського імперіалізму".

Очевидно, це ідейно-політичне умістовлення не прийшло відразу. Коли в перших роках існування ВАКЛ можна було почути вислови деяких делегатів, які

виявляли повну ігноранцію української політичної проблематики, то VII Конференція ВАКЛ схвалила без слова спротиву, одностайно всі резолюції, предкладені А-БН і Українською Делегацією, яка, до речі, здобула повне членство, нарівні з іншими державними народами. Схвалила теж резолюції, предкладені Комітетом Поволених Народів і Українським Конгресовим Комітетом. Щобільше, до кінцевого, офіційного спільного комунікату конференції, під яким правувала окрема "комісія, в склад якої ввійшли теж Слава Стецько, — ввійшла поважна частина українського матеріалу, надаючи йому мало не українсько-го звучання. Ці успіхи здобувалися роками. Вони — вислід невипуклої, жертвенної праці Провідника ОУН і водночас Президента АБН — Ярослава Стецька та його дружини, головної редакторки, АБН — Кореспондент, мгр Слави Стецько. Зокрема, її вклад у налаштування технічних перепон, нівелювання зговорів поодиноких груп, спрямування ходів дискусії в бажаний напрям, її невтомне слідування за українським інтересом

у кожній справі — викликає подив усіх українських делегатів конференції. До повного успіху українських делегатів на VII Конференції ВАКЛ чимало причинилися доповіді Ярослава Стецька: "Національне визволення в СССР і сателітних державах". Її відрізняв від інших доповідей, виголоплених на конференції, відмінний вмір, в якому доповідь розгорнула мережу своїх міркувань. Він протиставив технологічному, зокрема в термодинамічному потенціалі, суперпотуг — духовний потенціал поневоленних Москвою народів.

Характеристичним феноменом сучасної епохи визвольної боротьби поневоленних націй у російській імперії і в опанованих комунізмом країнах, крім безпосередніх форм і методів боротьби, — є ідейно-політичний, культурний, світоглядний, релігійний бій. Це зудар суцільних національних організацій — поневоленача і поневоленних. Московські окупанти не відмовляються фізичним поневоленням і експлуатацією інших народів, вони намагаються забрати у них і національну душу. Тому таким суттєвим у зударі між оку-

пантом і поневоленними народами став бій за душу нації. Найбільшим нашим досягненням у визвольній боротьбі, а теж гарантією нашої перемоги є факт, що бій за душу нації поневоленних народів підняло молоде покоління, яке народилося уже під московсько-большевицькою окупацією і не бачило вільного світу, навапак — його виховували у ворожому до своєї нації дусі.

Прапор традиціоналізму, першости духа, безсмертності душі, прапор нації, немирушності народу, підняли шести- і семидесятирічні, не тільки сини й дочки в'язнів терору і концтаборів, а й робітників і технократів. І це найбільший удар, до якого зазнала комуністична ідеологія, її система і взагалі московська окупаційна влада за минулі десятиріччя. Тому самоусвідомлення власної національної якості, власної суті, власних оригінальних традиційних вартостей духа, культури, правоти, соціальності, державності минулих історичних епох, пробудження національної гідності, що веде до самопознання своєї державницької тисячолітньої традиції — це остаточно ідеяна

перемога над системою ідей ворога-окупанта. Як завжди, передумовою збройної революції є світоглядна, духовна, моральна й політична революція. Творчість молодого покоління в Україні має виразне національно-політичне цілеспрямовання — національна держава!

Живемо у передреволюційній добі, яка назрівала у російській тюрмі народів і людей. Колос на глиняних ногах — колос на вулкані. І наша мета сьогодні вказати на його слабі місця, щоб допомогти "звільнити" вільний світ від страху зацпа загінтозизованого боа — констриктором. Як у початках християнства, так і тепер віри Слово — болять віри й ідеї. Але термонуклеарна доба — доба ідеологічної, то мови конвенцій ідеологічної бій.

Реакція слухачів доповіді вказувала на це, що ті думки впади на підготований вже ґрунт. Довказом, що воно так — була теж і обстановка, що українська пропозиція наділати Валентина Мороза відзначенням "Ворця за Свободу" — стрінула з одностайним схваленням.

Президія Екзекутиви УККА відбула...

(Закінчення зі стор. 1-ой)

ду", разом з такими ж громадянами для Олександра Солженицина та угорського кардинала Йосифа Мінсен-го.

Проф. Добрянський далі з'ясував, що переслідування в Конгресі в справі відновлення українських Церков в Україні є апробация, тільки Комітет для закордонних справ мусить остаточно вирішити дату тих переслідувань. Він також говорив, що в короткому часі він буде свідчити перед Фінансовою комісією в Сенаті та в справі "політичних відпущень" в Палаті Репрезентативів. Він теж згадав, що його загрозливо "Почесною Медаллю Джорджа Вашингтона" Джорджантському Університеті за його працю в користь поневоплених націй.

Відомо Маніфестації в дні 22-го червня ч. р. проф. Л. Добрянський твердив, що між часиними промовцями буде один американський сенатор і один конгресмен та представник американських професійних спілок (АФД-СЮ). Згадав також про "недалекі Тиждні Поневоплених Націй" та про федеральну програму етнічних студій.

Міс. Уляна Дячук, касир УККА, подала короткий звіт про фінанси УККА та подала ряд пропозицій оскільки кампанія зборів Українського Народного Фонду.

Секретар УККА Ігнат М. Біляшівський та п. Лисогір подали повідомлення про засідання в дні 4-го травня ч. р. в Торонті, яке було присвячене встановленню програми праці Президії Секретаріату та його бюр. Міс. І. Базарко також повідомив, що в рамках загальної протестної дії УККА проти русифікації України та нищення української культури та архітектури українських кутурних діячів плануються звернення до американської публічної опінії в "Нью Йорк Таймс" та "Вашингтон Іовст" як теж звернення українських професіоналістів в українській пресі.

Д-р Володимир Душник, редактор "Українського Кварталиника", подав плян про відзначення 30-річчя існування журналу, що припадає в осіні ч. р. В пляні передбачено односторонню конференцію, на якій виступлять американські та українські доповідачі на теми, зв'язані з українськими студіями та проблемами, та бенкет.

На закінчення визначено представників УККА на різні конвенції, а саме: о. шам. Мирослав Харина — на конвенцію Української Народної Помочі в Торонті, що відбулася 11-го травня ч. р.; о. шам. Харина та міс. І. Базарка — на конвенцію У-НСОУ у Філадельфії (20-го до 26-го травня ч. р.) та проф. Л. Добрянського і міс. Антона Жуковського — на Х наукову конференцію Українського Лікарського Товариства Північної Америки, що відбувається 25—26 травня ч. р. в Вашингтоні.

Рівнож, Президія Екзекутиви УККА вирішила вислати пп. Лисогіра, Базарку, Душника та Біляшівського на ювілейне відзначення конгресмена Едварда Дж. Девініського, що відбувається в червні ч. р. у Вашингтоні.

Д-р Юрій Кульчицький

Богдан Футей — наш кандидат до Конгреса

Богдан Футей

Старий грецький філософ Сократ часто твердив, що шлях до справжнього знання лежить в пізнанні самого себе. Закликаючи "пізнати себе", він вчив людей пізнавати свої слабості, таланти, потенціали і т. п. Ця мудрість Сократа нагадується, коли ми заставляємо над виглядами для всієї української групи в ЗСА. Нам здається, що прийшов час, щоб ми, українці, поселені в Америці, країні великих вольностей, "пізнали себе" та свої сили, та використали їх для власних потреб та для нашого народу. Сьогодні нас вважають за найбільш рухливу, енергійну етнічну групу в Америці та Канаді. На жаль, ми ще себе не пізнали і тому ми ще не готові використати нашу енергію та скерувати її в одне русло, яке принесло б нам користь на внутрішній та зовнішній відтинку. Нам треба застановитися, чи нам доцільно підтримувати політичні аспірації чужих нам людей і з капелюхом в руках та похилоною головою просити прислугу та прав, які нам, американським громадянам, належаться.

Я хотів би вказати на те, що вже час, щоб ми спромоглись вибрати українця до Конгресу. Про важливість мити власного репрезентанта і речника в найвищому законодавчому органі держави — не приходиться говорити.

Відома, що, наприклад, різні професії, підприємства та групи видають за посередництвом своїх "любівців" сотні тисяч, а то й мільйони доларів, щоб одержати підтримку для своїх інтересів. Один впливовий український конгресмен може зробити те, що сотні найбільш активних та талановитих наших громадянських провідників упродовж довгих років не могли зробити, він може стати речником нашої справи та сумлінням тих, що цю справу все відсували набік.

Дотепер ми чомусь не могли вибрати свого земляка до Конгресу (а твердив, що нас тут аж два мільйони).

ни) та мусіли числити на наших приятелів — конгресменів, які теж мають свої зацікавлення та не можуть постійно думати про нас. Серед них є конгресмени з різних етнічних груп. Як знаємо, члени Конгресу належать до когортів з етнічних груп і, нормально, зацікавлені інтересами передусім своєї групи, а нами, якщо нас багато виборчої округи, в другу чергу.

Перед нами велике завдання вибрати конгресмена українського роду який боров би нашою долею та який не відкладав би наших справ під "зелене суцно". Щоб вибрати конгресмена, треба тотальною посвятити наших громадян та щедрого фінансування кампанії. Тотальна посвята — це значить стовідсоткова підтримка кандидата в час голосування; це значить інформувати своїх приятелів не-українців, роздавання літератури по хатах та в день виборів і т. п.

Важке зрозуміти, що жодна праця не є понижуючою, коли мета є велика та важлива. Щодо фінансів то ця справа незвичайно важлива.

Хоч ми вважаємо себе за щедрий народ то з тим не хочемо можна погодитись (го стинні — так!). Коли переглянути листи жертводавців на пам'ятник Шевченка чи Гарвардський Центр Українознавства, то зауважимо, що призначення повторюються. Треба нам зрозуміти, що ніхто з українців не буде кандидатом на пост конгресмена, коли він сам мусить на себе взяти довг яких 50,000 доларів, щоб відповідно зареєструвати свої позиції та здобути прихильників та голоси. Очевидно, як успі-

льство, ми не можемо кожного кандидата з українського роду підтримати в цей спосіб, не знаючи, чи наші інтереси будуть належно за-репрезентовані даним кандидатом. Критерієм у нашій підтримці кандидата повинно бути не це, що він скаже "я українець", але те який він українець і де він був до того часу та як прислужився своїй громаді. Нам не треба "листопадових" українців!

Якраз тепер трапляється нагода, що ми можемо вибрати конгресмена м Огайо. Політична ситуація являється настільки щасливою для нас і коли ми її тепер не використали, то не знати, чи друга така нагода скоро трапиться. Обидві головні політичні партії настільки себе дискредитували і послабили втергетською аферою, що який виборчий рік буде роком незалежних кандидатів.

Друга сприятлива річ для нас це те, що маємо здібного, енергійного, працьовитого та належно кваліфікованого молодого кандидата. Ним є адвокат Богдан Футей загально відомий українському суспільству, який на мою думку, має дані на те, щоб стати конгресменом з 23-го дистрикту Стейту Огайо.

Богдан Футей приїхав до Америки з Аргентини. За короткий час він досконало опанував англійську мову та розпочав студії на університеті Вестерн Резерва. В час, коли інші студенти відмовлялись від суспільної праці через "студії", Богдан взяв керму Студентського товариства в Клівленді в свої руки та організував одну з найсильніших клітин в системі СУСТА (Союз Українських Студентських Товариств Америки). Одночасно брав він активну участь в ТУСМ-і (Товариство Української Студентської Молоді ім. Міхновського) в молодіжній організації СУМА, де був членом Головної Управи. Не випадок, коли його обрано през. СУСТА та президентом ЦЕСУС. Тепер він очолює УККА в Клівленді (УЗО). Попри громадську працю він працює професією, заснувавши першу адвокатську канцелярію, яка складається з трьох українських адвокатів.

Після дворічної практики, Богдан Футей виключився в ЧИ ВАША ДИТИНА ХОДИТЬ ДО УКРАЇНСЬКОЇ СВІТЛИЧКИ? ЗВЕРНІТЬСЯ У ЦІЙ СПРАВІ ДО ВИХОВНОЇ РЕФЕРЕНТКИ ВІДДІЛУ СУА, ЩО Є У ВАШІЙ МІСЦЕВОСТІ.

політичну кампанію Ралфа Перка, тепер мейора Клівленду, який свою кампанію базував на етнічних групах та їх підтримувачів. В цій кампанії Б. Футей відіграв визначну роль. Сьогодні в кабінеті Перка він очолює Комітет відзначення 200-ліття Американської Незалежності. Цей пост він зайняв після успішної праці на становищі Асистента прокуратора та Директора робітничого забезпечення. Ду-маю, що не перетяну адвокат Б. Футей, коли скажу з власного спостереження, що сьогодні він є правою рукою мейора Клівленду.

Кандидуючи як незалежний кандидат, свою силу та підтримку адвокат Футей знаходить поміж етнічними групами, з провідниками яких він добре знайомий ще з часу, коли був екзекутивним директором Американського етнічного руху. В Комітеті за вибір Футей вже об'єдналось велике число о-бидь навіть з-поза Клівленду. Головний Виборчий Комітет в Клівленді очолює інж. С. Космос. Крім цього українці Клівленду створили "Комітет сотні" головою якого являється міс. В. Ліщинецький, Л. Кусяка — скарб-ник, д-р Ю. Кульчицький — головний дорадник, С. Дзюба, О. Рошечка, Р. Вачинська, М. Федьків, д-р М. Де-йначівський, д-р З. Голубець, проф. Я. Раковський, Р. Стахур, адв. Ю. Оршикевич, адв. В. Базарко та інші.

Богдан Футей кандидат на місце конгресмена Мін-шела з 23-го дистрикту. Конгресмен Міншел зголошує свій відхід на емеритуру. Перемога Футей забезпечена коли загально українська громада зрозуміє важливість справи та йому допоможе. Хоч локально робиться багато, це все не вистарить, коли всі українці у виборчий округ не поможуть працювати, а на терені ЗСА фінансово. Чужинці захоплени нашим кандидатом. Вони для нього працюють та не жаліють грошей і часу. Пора всім нам сказати своє слово і активно підтримувати кандидатуру Богдана Футей на конгресмена. Хто бажав би дати фінансову підтримку, цей може звернутися на адресу:

"Futei in Congress—Ukrainian Committee", Mr. Lev Kusiaka Treasurer 5691 State Road Parma, Ohio 44134.

Молодь Ютики влаштувала дві імпрези

У цьому році молодь із парафії св. Володимира, парафії Чесного Хреста і парафії св. Петра і Павла в Ютиці об'єднались разом щоб влаштувати під патронатом місцевого УККА Шевченківську Академію під назвою "Молодь Ютики в поклони Шевченкові", 7 березня 1974 року.

Діти передикілля і двох найнижчих класів Школи Українознавства відповіли на наступі пісню "Покліні Тобі, Тарасе". В основній частині свята була низка декламацій, вибраних з "Кобзаря", на тему "Тарас Шевченко розказує про своє життя". Декламуючи діти розказали життєву історію поета, а окремі пояснення і доповнення між поодинокими декламаціями подавав Роман Мельник.

Успішно, з декламаціями виступали діти: Зіновій Цибрух, Ольга Мельник, Дорина Мельник, Леонт Мельник, Орест Войтович, Богдан Да-гес, Андрій Ярмач, Христина Фалінська, Катруся Ликтей, Леонід Герещ, Христина Ликтей, Наталя Луценко, Петро Ярмач, Марко Федорняк, Григорій Федорняк, Маруся Гнатів, Іван Косар, Роман Вігак, Христина Войтович, Христина Карп'як, Галія Ліщинецька, Ольга Ліщинецька і Настуся Ризванюк.

Милою несподіванкою для батьків, крім декламацій, був попис мішаного хору молоді під диригентурою п-і Натали Топольницької-Міллер, що виконала пісні "Ду-ми мої", "Бандуристе, орле-сизні", "На базарі" і "Запо-віт".

Всю підготовчу роботу з молоддю до успішного свята провела п-і Володимир Смик, відома виконниця нашої молоді. Вона підготувала теж на день 30 березня ч. р. другу імпрезу, викона-ну силами молоді Ютики під назвою "Вечір Розгай", при-чому запрошено до участі в цьому вечорі Івана Керницького, щоб відзначити появу його нового твору "Будні і неділя" та дати молоді змо-гу познайомитися ближче з одним з наших визначних письменників.

На початку вечора пласт-уюча юнацтво проспівало три пісні "Молоді ми", "Приніт весні" і "Кисе мій". Потім новачки розказали кілька жа-ртів і проспівали одну піс-ню, а юнаки виконали дуже

успішно скеч п. н. "Планува-льнички мови", в якому пока-зали, як молодь українську англійські слова, одним сло-вом радить собі, як допома-гати собі з українською мо-вою, якої, до речі, не знає.

З черги виступили юна-ки з піснями "Не шуми, ка-линонько", "І чого тікати", "Ой, летіли гусяньки", "Зі-ронька", "Водограй", "Са-дом, садом, кумасенько", а юначка Наталя Луценко на фортеп'яні виконала піс-ню з опери Я. Барича "Гуцулка Кесня".

Особливо тепло вітали мо-лодь і публіка виступ письменника Івана Керницького, що відчитав кілька нарисів і фейлетонів на актуальні теми. Крім того п-і Володи-мира Смик відчитала його нарис "Коліяда-колядиця", а п-і Олена Смик картину "Від Ганусі до бабусі".

У другій частині цього ве-чера молодь поставила песу-казку "Дід і коза", що її на-писала у віршованій формі, на основі народної казки, п-і Віра Ризванюк, як теж її підготували молодих акторів до виступу на сцені. Малі актори виявили добре знав-ня української мови і попи-сувались успішно грою як справді досвідчені актори, на радість батьків і решти мо-лоді, що захоплено слідува-ла за програмою імпрези.

На закінчення вечора о. Богдан Смик сказав побажан-ня для гостя з Нью Йорку і Ювілята, письменника Іва-на Керницького у зв'язку з його 60-літтям і 40-літтям його літературної діяль-ності, а зібрана довкола Юві-лята молодь і всі присутні проспівали "Многі Літа".

I. C.

ДЕКАДА КНИГ ЧССР

Київ. — За повідомленням РАТАУ тут відкрилася 8-го травня декада книги Чехо-Словацької республіки, присвячена дню визволен-ня від фашистських загарб-ників". З ЧССР одержано 10 тисяч примірників майже трьохсот нових книжкових видань. На відкритті були українські письменники і перекладачі. Перших віді-дувачів зустрічали консул генерального консулств в СССР в Києві Володимир Не-мец та віце-консул Ян Прі-ганц.

Папа висловив "біль" з приводу висліду референдуму в Італії щодо розводів

Рим. — При нагоді своєї щотижневий аудієнції, Папа Павло VI висловив "зди-вування і біль" з приводу того, що більшість італійсь-кого населення висловилося за збереження в країні за-кону про розводи. Як відомо, в цій справі відбувся в Іта-

лії референдум 12 травня і 59.1 процентів італійців про-голосували за збереження закону, а тільки 40.9 про-центів проти. Того роду ви-слід референдум тим заміт-ніший, що це сталося в Іта-лії, де вплив Католицької Церкви і Ватикану є ще найсильніший.

НАРОДНЕ МИСТЕЦТВО

МОВ ПИСАНКА

(ГУЦУЛЬСЬКА ГРАЖДА в ГАНТЕРІ)
ВІДКРИВАЄТЬСЯ 16-го ЧЕРВНЯ ч. р.

НОВОСТІ! НОВОСТІ! НОВОСТІ!

За інформаційними звертатись —
I. SAWYCKY, 100-A Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 435-2471

Від 1-го червня:
IVANNA SAWYCKY, Folk Art Shop, Hunter, N.Y. 12442
Tel.: (518) 263-4247

ВІДДІЛ Ч. 155 "ВЕРХОВИНА" УРСОЮЗУ

запрошує всіх на

ПЕРШУ ВЕСНЯНУ ЗАБАВУ

яка відбувається

в суботу, 25-го травня 1974 року, о год. 9-й веч.

в ЗАЛІ ОСЕЛІ УРСОЮЗУ в GLEN SPEY, N.Y.

Грас відомо ОРКЕСТРА МАРТИНОВИЧА

ЗА УПРАВУ ВІДДІЛУ Ч. 155:

П. НАКОНЕЧНИЙ, голова

Н. ЖУРАВЕЛЬ, секретар

Головна Управа

Українського Лікарського Товариства Північної Америки

подає до відома, що

ДЕСЯТИЙ

НАУКОВИЙ З'ЇЗД ТОВАРИСТВА

— відбувається —

— в дні 25, 26 і 27-го травня 1974 р. у Вашингтоні, Д. Н.

в ГОТЕЛІ СТАТЛЕР-ГІЛТОН, 16th and K Streets, N.W. 20036

Рівночасно повідомляємо, що цей З'їзд є заакредитований Американським Медичною Асоціацією перший раз в історії Українського Лікарського Товариства і це дає змогу учасникам З'їзду набутися кредитів, які є важливі для політрадаційних студій.

Регістрація учасників З'їзду буде відбуватися в п'ятницю, від год. 5-ої по пол. і в суботу, від 8-ої год. ранку.

Відкриття З'їзду відбувається в суботу, 25-го травня, ТОЧНО в год. 9-й ранку.

Заінтересованих нечленів Товариства запрошуємо взяти участь в З'їзді та Бенкеті — зареєструвавшись перед тим в означених годинах.

Зголошення на бенкет і баль приймається до 21-го травня 1974 р. Прошу писати або телефонувати до: Dr. Theodore Zalucky, 10402 Glenmore Dr., Adelphi, Md., 20783. Tel.: (301) 439-5897.

Резервувати кімнати в готелі можна ще до 15-го травня 1974 р.

ЗА ГОЛОВНУ УПРАВУ УДІЛІА:

Д-р ЮРІЙ КУШНЕР — голова

Д-р ВАСИЛЬ КИНАЛЬ — голова Наукової Комісії

Д-р ДМИТРО КОСТРУБИК — господар З'їзду

ТОВАРИСТВО
УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ
МЕТОПОЛІТАНІЙНІЙ ВІДДІЛ НЬО-РКА
ТА
КАРПАТСЬКИЙ ЛЕШЕТАРСЬКИЙ КІНОБ
при співучасті ВІДДІЛІВ ТУВА Східних Стейтів

ВЕСНЯНУ ТОВАРИСЬКУ ЗУСТРІЧ

в дні 8 і 9 червня 1974 року на Оселі УНС "Союзівка"

ПРОГРАМА ЗУСТРІЧІ:

Субота, 8-го червня 1974 року

1. Регістрація гостей і членів ТУВА та КІК.

2. Тенісний змагання КІК. Регістрація змагунів — год. 9-та рано.

3. Сходина ТУВА. В програмі: Плян праці нової Управи Т-ва та акту-альні справи. Початок: год. 8-тя по пол.

Неділя, 9-го червня 1974 року

1. Богослуження в каплиці Союзівки.

2. Закінчення тенісних змагань.

3. Спільний обід.

4. Розваги.

Всі Гості та Члени ТУВА та КІК просимо замовляти кімнати в Управі Союзівки. Тел. (914) 628-5641

П Л А С Т

ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ

ОКРУЖНА ТАБОРОВА КОМПІСІЯ

"Писаний Камінь" біля Клівленду, Огайо

ПОДАЄ ДО ВІДОМА, ЩО

ПЛАСТОВІ ВИХОВНІ ТАБОРИ

для новачок, нованів, юначок і юнаків

— відбудуться —

від 6-го липня до 27-го липня 1974 року

Число учасників для всіх чотирьох таборів є ОБМЕЖЕНЕ до 140 осіб.

Адреса оселі: Plast Camp, 17030 Sheed Road, Middlefield, Ohio 44062.

Тел.: (216) 632-7346.

Зголошення з адміністраційною оплатою у висоті \$10.00, просимо пересилати через місцеві Пластові Станції до дні 15-го червня на адреси:

Miss Orysla Wolchuk, 13883 Lake Ave., Lakewood, Ohio 44107. Tel. 521-8663;

Mr. Jaroslav Kryzhanalowsky, 3003 Center Drive, Parma, Ohio 44134. Tel. 845-1211.

Оплата за повних три тижні побуту на таборах виносить: \$120.00 враз з ад-міністраційним.

ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Т-ва за Патріархальний Устрій

УПЦеркви — Відділ в Ньюарку

— відбудуться —

в п'ятницю, 31-го травня 1974 року

о год. 7-й вечора

в приміщенні Чорноморської Січі

680 Sanford Avenue, Newark, N.J.

ІЗ ЗВИЧАЙНИМ ПОРЯДКОМ НАРАД.

Просимо всіх Членів Товариства взяти участь

в цих Зборах.

ЗА УПРАВУ:

Д-р Я. МІНЦЮК — голова

Я. ОСТАПАХА — секретар

Д-р Я. МІНЦЮК — голова

Я. ОСТАПАХА — секретар

Д-р Я. МІНЦЮК — голова

Я. ОСТАПАХА — секретар

Д-р Я. МІНЦЮК — голова

Я. ОСТАПАХА — секретар

Д-р Я. МІНЦЮК — голова

Я. ОСТАПАХА — секретар

Д-р Я. МІНЦЮК — голова

Я. ОСТАПАХА — секретар

Д-р Я. МІНЦЮК — голова

Я. ОСТАПАХА — секретар

Д-р Я. МІНЦЮК — голова

Я. ОСТАПАХА — секретар

Д-р Я. МІНЦЮК — голова
